

UN RECITAL: SUSANNAH YORK

Dramaturg al parafrazelor, comentator al marilor mituri, Jean Cocteau coboară, cu *Vocea umană*, printre muritori, ocupându-se de o dramă mediocră a unei femei care înțelege, într-o convorbire telefonică de circa o oră, că bărbatul căruia îi acceptase toate condițiile nu mai respectă nici regula minimă a jocului. Marea ei iubire, singurul sentiment care-i justifică existența, este de fapt o plăsmuire și ea nu mai poate evita contactul cu adevărul. Partenerul, pe care nu-l vedem și nu-l auzim, suportă asalturile repetate ale durerii în căutarea reperelor demnității, reproșurile abia mascate, cochetăria strepezită de spaimă, toate atacurile unui cuceritor care asediază un teren de mult părăsit de adversar. În pofida banalității dramei pe care o expune, monologul se bucură de o perenă popularitate, oferind, din 1930 (anul scrierii sale), un prilej de etalare a virtuozității unor mari actrițe: a fost jucat de Flora Robson, Liv Ullmann, Anna Magnani, Ingrid Bergman.

La sala „Amfiteatru” a Teatrului Național piesa a fost interpretată recent de Susannah York, personalitate proeminentă a teatrului și filmului englez contemporan. Am spus piesa, pentru că Susannah York a izbutit performanța de a include lumea și conflictele ei în substratul monologului. Pannourile, albe care o inconjoară o despart de fapt de ceilalți, iar receptorul telefonului nu este decât aparența unei legături — personajul e permanent conștient de zădărnicia efortului de a comunica. Femeia este mult mai inteligentă decât drama pe care o trăiește în fața publicului, și această complicitate mută textul din zona melodramei în cea a dramei existențiale. Nu e vorba despre șocul minciunii și despre dezamăgirea femeii trădate, ci despre neputința omului singur de a-și determina vremelnicul partener să simuleze în continuare riturile cuplului, atât de necesare liniștii de o noapte. Cînd se prefăce și cînd e sinceră femeia este fidelă doar adevărului ei interior, care o împinge spre eșec. Singură pe scenă, timp de o oră, domnișoara York ne face să uităm de tehnica mijloacelor de expresie, de ritm și de gradăție, topind — cu ajutorul deloc exhibiționist al regizoarei Simone Benmussa — convenția teatrului în efortul de a descoperi persoana în raporturile ei cu o altă persoană, cu alte persoane, cu lumea.

Magdalena Boiangiu

COUPÉ

Gala tinerilor actori

Compania Autonomă de Turism pentru Tineret organizează împreună cu UNITER la ITT Costinești, în perioada 16-21 iulie 1990, cea de-a opta ediție a Galei Tinerilor Actori.

La manifestare pot participa actori profesioniști în vîrstă de pînă la 35 de ani, cu recitaluri individuale sau de grup (cel mult 3 persoane), studenți de la Academia de Artă Teatrală și Cinematografică și Institutul de teatru din Tîrgu Mureș cu recitaluri individuale, recitaluri de grup și spectacole. Re-

portoriul va cuprinde creații artistice de valoare din literatura română sau universală, poezie, proză, fragmente dramatice și piese de teatru.

Pînă la 25 iunie 1990 participanții vor depune la agențiile județene ale CATT fișa de înscriere însoțită de o fotografie și 2 exemplare dactilografiate ale textelor recitalurilor individuale sau de grup. Organizatorii, unele ziare și reviste de cultură, ITT Costinești vor acorda premii și diplome.